
Vörös István

A VARRÓNÓ UTOLSÓ HETE

24 órája nincs vizelet,
a nővér szelíden dorgál:
„Vörös néni, igyekezzen!”
de az unoka tudja,
leállt a vese.

„Elszakadt a főszał
nem működik a varrógép.”
És nem járható a vér útja,
az arcod attól szép.

A haldoklás szombatja
is szombat, senki nem mondhatja,
hogy péntek vagy vasárnap,
a kórteremben lépeget,
jókedve van a halálnak.

Ő egyelőre nincs soron,
csak átsuhan egy doktoron.
Nem lehet meglenni tőle,
húga az, s a szeretője,
aki itt a dolgát teszi,
hogy csak indulás előre.
Mert a múlt üres ágytál: elveszi.

A ház is üres otthon,
de a haldokló még ott jár,
ha volt, szemétbe hordom,
ha lesz, rá úgyszincs gondom

nincsen fekete cérnám
az életet kibírnám
bírnám ha maradna
a torból üres morzsa
kiraknám az asztalra
ha mer harapjon abba
a következő gazda

24 órája
ó nővérke drága
készüljön halálra
akad majd munkája.

Elszakadt a főszał,
a vége merre kószál,
a semmire fölszáll
az idő nevű tónál.

A ház is üres otthon,
a kertet már kaszálják,
a dáliákat bontom
egy másik létbe szállj át

24 órája nem ver a szív
a nővér dühösen dorgál,
„Vörös néni, mi ez, mi ez,
így kell szokni a semmihez?”

200 forintot se adott,
és táncolnak a bútorok,
ropja a szék, kórházi ágy,
hogy fogjuk kivinni magát,
hogy jut le a hűtőházba,
hogy adunk deszkát magára,
hogyan tesszük le a földbe,
ha nincs erről meggyőződve?”

Két napja már nem ver a szív,
Vörös néni milyen masszív,
itt vannak a látogatók,
zsúfolásig a folyosók.

Nagy varrógép egész falut,
de fut bele szőlő, földút,
a múltból vett szabásmintát
összevarrja. Viszi inkább.
Vörös néni, mondja, mit lát?

Látok egy fehér alakot
ki vagy te és én ki vagyok
ki is ez a fehér alak
a fején csak egy szál haját
látok mit az Isten adott
ha ő mondja elindulok.
Vörös néni, miért ült föl?
Mert leestem onnan fönről
egy hete volt most temetnek
értem halotti tort esznek

nem ért senki és én sem értem
lenyel a túlvilág egészben.